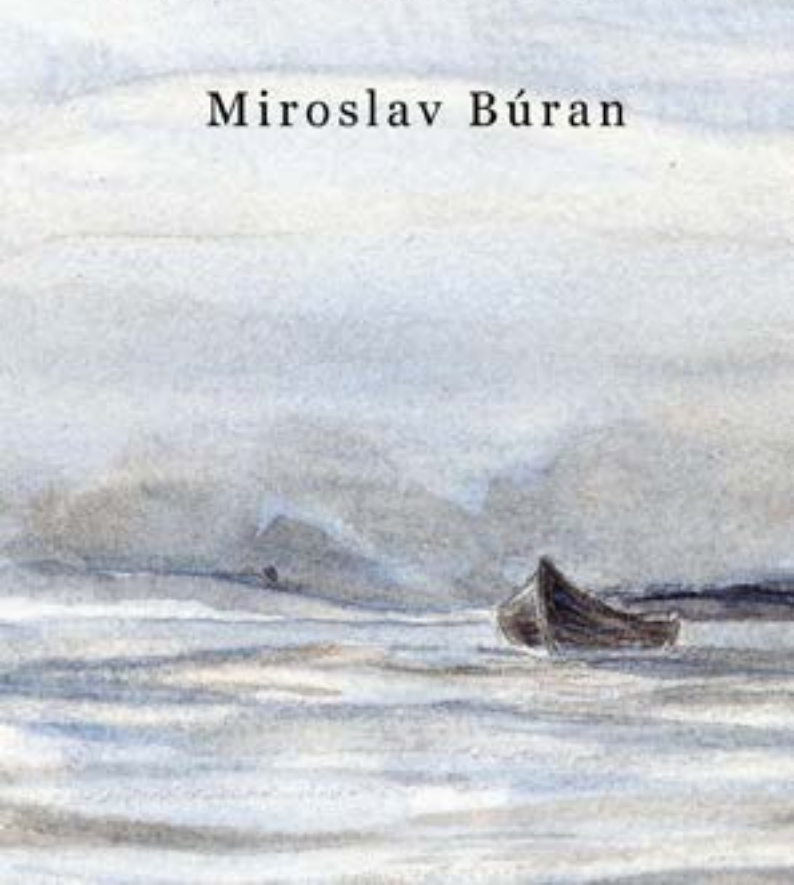

V hluchom svete

Miroslav Búran

V hluchom svete

Miroslav Búran

Richard Lunter – KICOM

V hluchom svete
Autor: Miroslav Búran

Vydavateľ:
Richard Lunter – KICOM
Telgárt 16, 976 73, IČO 3382671
info@knihanaj.sk, www.knihanaj.sk
Vydanie prvé, rok 2016

Ilustrácie: Juraj Bocian

Korektúry: Jana Burdová

ISBN 978-80-89780-15-0

Vychádza s podporou Literárneho fondu

© Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť
rozširovaná, kopírovaná bez písomného
súhlasu majiteľa autorských práv.

„Venované všetkým v mojom svete...“

autor

V hluchom svete

V hluchom svete

Priesvitná hranica
oddeľuje ticho od slov
brechot zaniká
zostáva vpitý v šere
iba slepé ruky
sa dotýkajú
jemnej plachosti

Nevnímam

rozostrené zvuky
v ozvenách znie dážd'
pokúšam sa zahrmiť
a cez zhrubnuté dosky
skrotiť ticho

Spolu

Už dávno sme (spolu)
neležali pod hladinou
januárové vody
cítia hlad
je mi zima
hýbem žiabrami
a bránim sa nádychu

Matná

Priehľadné nitky
držia kôru pokope
opieram sa o zmierenie
a prstami odlupujem
(s)plynutie

Jablková

Prišla
natiahla konáre
a vtedy z nej odhryzol

striaslo ho
aj keď mu nechutila
dokázal prehltnúť

Tieň

Zamknutý
v nepreniknuteľnom
vidí vlastný tieň

nehýbe sa
vyčkáva
kedy sa priestor
vychýli

V noci

som Ravic
čakám, no ty neprichádzaš
ako Joan Madou
všade iba chladná tma
dotýka sa ma
ako kameň v hrudi
ktorý sa prestal
(ko)túľať

Do seba

Za dverami znie
šepot

som strom
bez koreňa

nerastiem
iba sledujem
pnutie

V tichu

(Jane K.)

Stojím pred domom
a hľadám vyryté (k)roky

rozsypané slová neznejú

ukrývaš sa
a tvoje vetvy rastú nadol

Si alfa

ponorená v kruhoch
splývaš s dnom

a ja som piesok

rozesypaný do jedného
z tvojich životov

On(i)

(on) visí vo vzduchu a hrmí

(ona) plazí sa po stole

(on) z očí mu páchne ľahostajnosť

(ona) sedí a sťažka šlukuje

(on) necíti, iba obkresľuje jazvy

(ona) privykla na hojenie

Pevný

Hladíš ma
len tak, bez dôvodu

v mäkkých tkanivách
som pevný

zatvorím oči
a zmĺknem

Potichu

Rozliaty v tieni

nevidím

necítim

nepočujem

len potichu

dýcham

(Ro)zviazaní

Na posteľ sadá dážď
už dávno nie som deka
do ktorej sa zmotávaš

rozpárali ma skaly
z ktorých sme padli
keď sme boli zviazaní

Dotýkanie

Ukrytí v usínaní
sa vnárame pod zem

mílkve more nehľadí
len pravidelne víri

keď vyдыхujeme

Naturální

Sme dva bodliaky v trávě
otočení k vlastnému slnku
potichu picháme

Konečne

zabúdam matné pohľady

v okne visia vtáky
ďobú mi do uší

obkľúčili ma
(piesňou o odchádzaní)

a všetky cesty
stiahli na uzol

Klam

Už viac nechcem
rást v tvojej záhrade
smiať sa nosom
mlčať očami

/ako klaun/

potrebujem strhnúť oponu
aby som si konečne
mohol odpustiť

Gaštan

Vrastený v listoch
pozorujem chvenie
objímam ťa bez dotyku
som tu a predsa ti nepatrím
iba sa vzpínam
a naťahujem uši

Nádcha

Vkradla si sa ako dym
cez zatvorené okno
podráždila zmysly
a počkala kým sa
nadýchnem

Kamenná

Ked' usínam
som sám

(aj keď si vedľa)

smeješ sa nahej krehkosti
a kamenné ruky
nehladia

V záhyboch

Ešte si nepatríme
neviem, ako sa chveješ

prehítam dotyky
a ty si roztečená

v podkroví

Spoločenstvo

Pruhovaná žena rodí

miniatúrne deti
rastú bez hláv

vedené k samote

Cudzia

Aj keď si blízko
nerozumiem tvojim perám

hovorí o vetvách
no ja som nízky na lezenie

visím dolu hlavou
a známa tvár sa neusmieva

Černice

Kráčame bližšie k mrakom
pri ceste stoja černice
sú krehké, rozpúšťajú sa v gestách

usmievaš sa a prosíš o ďalšiu
vrastení do seba
skúšame prehltnúť

Skeptik

Prenasleduje ma strach (z neznámeho)
neschopnosť vyhasnúť

rozdvajujem sa a svet vidí
iba podráždenú verziu

Zabudnutie

Zabudol (na domov)
ako vtáky vypadnuté z hniezda
postavil si vlastný

tam, kde rástol brečtan
nezostalo nič, iba
strohé mlčanie

Potreba

Nechápem ako je možné
milovať cudzie viac než svoje

neschopnosť nazrieť si pod kožu
alebo zhrubnutý nános svedomia

nechápem ako je možné byť potrebou

(Ne)rozumiem

Ležím v tráve
a ty ma štekliš očami

vôkol znie maďarčina

nerozumiem ničomu
no tvoje boky vravia jasne

ochutnať neochutnané

Zabudnuté

Najradšej by som zabudol
zabudnuté
no už viac nevládzem
hľtať slová

Zatvorený

v papierovom byte
prichádzam bližšie k vám
a ponúkam kúsok
vnútorného svet(l)a

Bežec

Stratený v písmenách
sa stránil tieňov

potkýnam sa a padám
predo mnou nič

len papier a zvyšky
plachých myšlienok

Zavretá

v záhrade
stretáš mŕtve ruže

pristupujú k tebe

no ty sa im bojíš
pozrieť do uší

Pahýľ

Akosi čudne
chladí jarné svetlo

stojím (ako pahýľ)
uprostred pustiny

a načúvam zvukom
hlasných pochybností

(Ne)život

Počujem jej pery
aj keď viem že je nemá

sedí na dlážke a tečie
(zvyknutá na pršanie)

sťahuje ubolené krídla
a skrýva sa pred letom

Stena

Aj keď si stena
už sa ťa nedržím

obrátený k vrtkým schodom
učím sa nepotknúť

Prišla

prepchala sa cez horizont
a rozsvietila

nepočul ju priletieť
nevidel ju zostúpiť
iba vedel
že sa ho (do)týka

absolútna otvorenosť
ohraničená priestorom

Rovnobežky

Naučili sme sa skrývať
medzi čiarami
spojení bez prienikov

kráčame vedľa seba
ako rovnobežky
ktoré sa nepretnú

Neprestávame

byť prepojení od tmy k tme
neschopní obnažiť
najhrubšie rezy

akoby sme sa narodili
v rovnakej záhrade
akoby sme zabudli
zabudnúť

Neviditeľné

Uvidel som
neviditeľné kontúry
tvojich myšlienok

v hlavách znie
tá istá melódia
bludné tóny
hlasných neistôt

je táto pieseň ozajstná
alebo iba (sú)zvuk
rovnakej samoty?

Nočná

Prišla cez zamurované dvere
rozsypala slová
a ja som uveril
že sme z minulosti

dotýkame sa písmenami
spoločne prespávame
vlastné (po)chyby

noc je cesta
po ktorej (v mlčaní)
vychádzame
z tela von

Blízkosť

presná definícia priesaku
v ktorom sme zabudli
čo je
moje
 tvoje
 naše
absolútne premočenie
až po okraj
od ktorého sme začali
vysychať

Čítanie

I.

Čítam ťa

slová na papieri
môžu mať
oveľa bližší zmysel

II.

Píšeš ústami

no nič z toho nenaznačuje
tvoju podobu

III.

Načúvam ti

napriek tomu
že som hluchý

IV.

Raz sa stretneme

aj keď sa budeme hanbiť
neuletíš

Tiene

Noc je stena
za ktorou žijú tiene

naťahujú nemé prsty
a ja sa bojím zvliečť

Nočná optika

Ticho vtesané do stromu
nerozkmitalo nákovy

naďalej mlčí

len nočná optika prehráva
zabudnuté predstavy
o živote

Temná komora

Spájam si nitky
z tvojich slov
si temná komora
v ktorej je skrytý jas
tak prečo ťa neviem
ožiarit?

Ukrytý

v tóni
odmietam rásť

zvädnuté telo
nekvitne

trvalá samota
dúčeľ bez vody

Labyrint

Na stene môjho labyrintu
visí obraz

je to naozaj ona
krídlatá žena?
a ja som minotaurus

zavretý v priestore
z ktorého sa nedá
odletieť

Túžim

V miestach
kde sa ma dotýkali vetvy
narástli pichliače

nie som bodliak v tvojej záhrade
no i tak ťa túžim
popichať

Človek

ktorý nazrel pod viečka
nehľadá cestu

iba priechod
do ktorého vojde

keď má potrebu
sľubovať

Slepota

Snažím sa nahovoriť si
že vidím svet trocha inak

ako ostatní

len som akosi pozabudol
že aj ja bývam občas rovnako slepý

Rozliata

Čím ďalej tým viac
sa ponášaš na vodu

sledujem ťa
ako sa krútiš

a snažíš sa vtiecť
do kameňa

V skrini

Najradšej som zatvorený v skrini
zvykol som si
žiť bez svet(l)a
ukrytý medzi molami
byť sám sebe
žiarovkou

Ne(z)badaný

Vychádzam zo stien
nevidia ma

zatiaľ som priehľadný

vyčkávam
kým ma svet objaví

Hlinová

(M. H.)

Už dva dni som ponorený v hline
dotýkam sa jej

nad horizontom visí jeseň

hrdzavé slová netrpia
keď ich oddeľujem mlčaním

Obraz

Obmýva ma more
z obrazu

ktorý som nedokázal
vyplaviť

Nemý

Vnímam chlad
požiera ma

som nemý

keď hustne hmla
mlčať nestačí

Obnažený

Sadá na mňa svetlo a
ohmatáva každý kus (seba)
ktorý ukrywam

V nemom svete...

Havran

Túžim sa dotknúť
tvojich myšlienok

pristáť ti vo vlasoch
a zahniezdiť

ak ma vyženieš
oholím si krídla

Ryba

Líham si
odpadajú mi
ústa
oči
obočie
nevidíš ma
len kyslá vôňa
prezrádza
že som

Labuť

Smädné oči sa chvejú
keď sa ich dotýkam

pohľadom do seba
povedia viac

odlietaš smerom na západ
a keď je treba

zložíš si perie

Sýkorka

Verím, že raz
Ťa uvidím (bez peria)

prekračovať moje vetvy
cestou do hniezda

Líška

Skroť si ma
povedal
a ona nechcela
pristáť

každý deň
hľadala spôsob
ako neusnúť

Holuby

Stojím v zamurovaných oknách
a posielam mŕtve holuby

som sklamaný
keď sa mi vrátia späť

píšem to isté čo pred rokom
a čas je iba spätný náraz do steny

Slimák

Vždy
keď sa skrývam do ulity
opakujem nemé vety
a v ústach sladne blen

Kanárík

Nechápem prečo
stále menej lietam
a ukrývam
perie pod kožu

Vták

Som padajúci vták
bez peria
neschopný zlepíť
vlastné telo
s твоjím
opusteným

Kone

Strácame priestor
v ktorom kráčame

každý deň
bok po boku (ako kone)

podopierame
krehké zvyšky reality

ÚP

Moje ruky sú steny
od ktorých sa odráža chlad

načúvam cudzím očiam
a slepé slnko nepraská

v prstoch hučia včely
iba pichnúť a vypudiť hnev

Lastovičky

Na perách pristáli mušky
lastovičky nevnímajú
balia si kufre
najvyšší čas
vytriezvieť

V slepom svete ...

Nezhasnúť *(dedovi a babke)*

I.

Visí
v mieste kde ležal tieň
neschopná hltat'

II.

spomína na dych
prázdnu noc
a zimu pod perinou

III.

viac nevkročí
ohraničená sľubom
nezhasnúť

Chalupa

obrastená samotou chladne

na oblohe visí vták
pozoruje ospalé múry

a vo vnútri zrie ticho

Časopriestor (dedovi)

Žiada sa mi písať
o hudbe
o kartách
o slivovici

ako si celý čas lietal
a ignoroval prízemné zákony
poháňaný chuťou žiť

no jediné, čo sa mi vpilo do myšlienok
je trápny pojem "čas"

definícia okamihu medzi nami
kde ja som
kde ty si
no i tak už viac nie sme
v rovnakej budúcnosti!

Život za kopcom

je spomienkou
na monotónny brechot

tam niekde dohárajú
zvyšky hôľ

a osamelé kroky
tíchnu

Lány

posypané soľou zmĺkli
železné tátoše sklonili hlavy
a skryli sa do zimy

Spánok (*ujovi D.*)

Tvoj obraz
už navždy rozbitý

nezostalo nič
iba črepy

a tichá priepasť
medzi svetmi

Vytrhnutá

Vytrhnutá z tlenia
zháša žiarovky

onemieva

a ruka studenšia než putá
zviera dľaň

Vánok (dedovi)

Počuješ?
Ešte nechod!
bojím sa zaspáť
aj keď ti nebudem rozumieť
aj keď ťa nebudem počuť
iba tu ostaň
a potichu dýchaj!

Pod'akovanie:

Ďakujem všetkým ľuďom v mojom svete, ktorí ma akokoľvek pozitívne ovplyvnili a ovplyvňujú. Ďakujem aj tým, ktorí už nie sú medzi nami...

Špeciálne pod'akovanie patrí poetke Silvii Mátefy, za pomoc pri formovaní zbierky a ilustrátorovi Jurajovi Bocianovi za ilustrácie.

Obsah

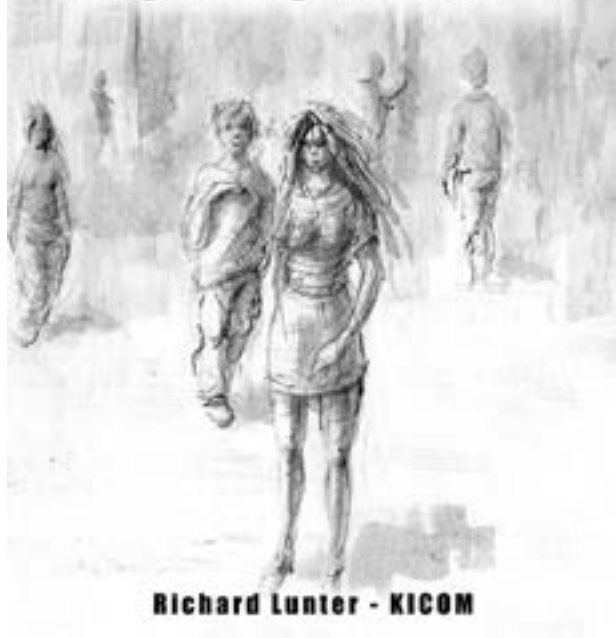
V hluchom svete ... 8	Cudzia 33
Nevnímam 9	Černice 34
Spolu 11	Skeptik 35
Matná 12	Zabudnutie 36
Jablková 13	Potreba 37
Tieň 14	(Ne)rozumiem 38
V noci 15	Zabudnuté 39
Do seba 16	Zatvorený 40
V tichu 17	Bežec 41
Si alfa 18	Zavretá 42
On(i) 19	Pahýľ 43
Pevný 20	(Ne)život 44
Potichu 21	Stena 45
(Ro)zviazaní 22	Prišla 46
Dotýkanie 23	Rovnobežky 47
Naturálni 24	Neprestávame 48
Konečne 25	Neviditeľné 49
Klam 26	Nočná 50
Gaštan 27	Blízkosť 51
Nádcha 28	Čítanie 52
Kamenná 29	Tiene 53
V záhyboch 31	Nočná optika 54
Spoločenstvo 32	Temná komora 55

Ukrytý	56	Lastovičky	82
Labyrint	57	V slepom svete	83
Túžim	58	Nezhasnúť	84
Človek	59	Chalupa	85
Slepotá	60	Časopriestor	87
Rozliata	61	Život za kopcom....	88
V skrini.....	62	Lány	89
Ne(z)badaný	63	Spánok	90
Hlinová	64	Vytrhnutá.....	91
Obraz.....	65	Vánok	92
Nemý.....	66		
Obnažený	67		
V nemom svete... ..	69		
Havran	71		
Ryba	72		
Labuť	73		
Sýkorka	74		
Líška.....	75		
Holuby	76		
Slimák	77		
Kanárik	78		
Vták.....	79		
Kone.....	80		
Úľ	81		

Autorovi u nás vyšlo:

Miroslav Búran

POBLÚDENIE

Richard Lunter - KICOM

NÁVRAT DO PRÍTOMNOSTI

Miroslav Bůran

